

скупчинѣ-тъ еднодушно, да ся повика князь Александъръ писмено, за да остави владѣние-то и да го придаде на народна-та скупчина и да подпиши оставкѣ-тъ си, коѣ-то му бѣше про-водила скупчина-та въ приложение на писмено, а като ние щѣлъ князь Александъръ да стори това, нѣ е нощемъ помѣжду 10 и 11 Декемврий при Турцы-тъ въ крѣпость-тъ Бѣлградскѣ побѣгналъ, тогава го скупчина-та въ засѣдание-то си на 11. Декемврий държано едногласно лиши отъ княжеско-то му достойнство и прогласи го за изхвърленъ отъ достойнство-то му, а на негово мѣсто въспостави съ едногласно одуше-влено рѣшение князь Милоша Обреновича за князь Сърбскій съ права на наследство-то, кой-то сѣ му быле по Уставъ-тъ даровани. Следъ това народна-та скупчина взѣ всичкиѣ власть въ свои-тъ рѣцѣ до прихождение-то на князь Милоша Обреновича; на скоро следъ това про-гласи скупчина-та приврѣмено за командантъ на градъ-тъ Бѣлградъ и на гарнизоно-то войн-ство своего подпредсѣдателя Стевча Михаило-вича. Нѣ като ся дознало на 12. Декемврий, че е совѣтъ-тъ, кой-то ся отъ начало въ всичко съ скупчинѣ-тъ съгласявалъ, ударилъ назадъ; защо на 11. Декемврий влезе ненадѣйно Вучичъ съ нѣколко съвѣтници и голѣмцы въ скупчинѣ-тъ за да развали свършенѣ-тъ почти работѣ народнѣ, всичкиѣ скупчина тогда едногласно по-вика: „нема вече да тѣглете народъ-тъ зъ нось-тъ, не! Ние това скупчина врачарска нито Петровска *): това е скупчина свято-андрейска.

*) За скупчинѣ врачарскѣ види странѣ 135; — 1848. го-динѣ свикали сѣ речени-тъ голѣмцы народъ-тъ на